

Poblat medieval de Sant Martí de Llavaneres o de Minoves

Olvan

Ubicació

Comarca: Berguedà
Lloc/Adreça: Llavaneres
Emplaçament Camí que va des de cal Rosal a Montsent

Coordenades:

Latitud: 42.076836204102
Longitud: 1.8849502184737
UTM Est (X): 407765
UTM Nord (Y): 4658909

Classificació

Número de fitxa 08144 - 64
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Jaciment arqueològic
Estil / època: Medieval
Segle XI-XII
Estat de conservació Dolent
Notes de conservació: El conjunt arqueològic ha estat objecte d'espolis en diversos moments.
Protecció Legal
Observacions protecció: BCIL, DOGC núm. 1660, de 23.10.1992.
Número inventari si, CC.AA. 6469
Generalitat i altres inventaris
Accés Obert
Ús actual: Sense ús
Titularitat Privada
Titular: Ref. cad.: 005A00015
Fitxes associades:

Dipòsit del poblat medieval de Sant Martí de Lllavaneres o de Minoves

Sant Martí de Lllavaneres o de Minoves

Tina de Sant Martí de Minoves o de Lllavaneres

Autoria de la fitxa Busquets, J.; Cascante, P.; Sellés, C.; Serra, R.

Data de registre de la dc., 12/06/2002 - 02:00

fitxa:

Autoria de la darrera Sara Simon Vilardaga

revisió:

Data de la darrera revisió: dg., 31/01/2021 - 20:00

Descripció

Aquestes restes estan situades aigües amunt de la riera de Sant Martí, antigament de Lllavaneres, sobre un turonet situat al cantó esquerre de la riera. Si poden veure diferents elements, com restes de murs que semblen correspondre a habitatges, indicis d'una torre, un cub excavat a la roca, etc. A l'extrem superior hi ha les restes de l'església de Sant Martí. Com que no s'hi ha realitzat excavacions es fa difícil concretar el segle de l'època medieval i l'ús de les diferents construccions.

Observacions:

Autoria de les imatges: Sara Simon, 2021.

Història

Amb el nom de Sant Martí de Lllavaneres o de Minoves es coneix una petita església d'una sola nau, actualment enrunada, i amb el cementiri al seu cantó de llevant, situada al nord-oest del municipi d'Olvan, a uns dos quilòmetres de la colònia Rosal on comença el camí per accedir-hi. D'aquesta església es té coneixement des del segle XIII, quan el 1228 Pere Guerau d'Olvan va vendre una vinya en aquell indret. Sembla que mai arribà a ser parròquia i sempre depengué de la església parroquial de Berga. Encara a començament del segle XX s'utilitzà el seu cementiri en algun cas d'epidèmia. Les parets de l'església es conservaven relativament bé fins els anys quaranta, quan algun particular aprofità els vells carreus per la construcció d'una casa. Probablement d'aquests segles medievals correspon la construcció d'un petit nucli de cases a l'entorn de l'església.

Bibliografia

AAVV (2008): Cal Rosal 150 anys (1858-2008). Ajuntament d'Olvan i Àmbit de Recerques del Berguedà.

BUSQUETS, J. (2002): "Cal Rosal, un poble original", a l'Erol , Suplement núm. 1.

Catalunya Romànica.XII. El Berguedà (1988), p.351-352.

Inventari del Patrimoni Arquitectònic de Catalunya (1994), p.134-135.

Inventari del Patrimoni Arqueològic de Catalunya

